

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολὴ γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο ἀγάγῃ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Οἰκουμενιστικὴ καὶ Διαθρησκειακὴ*

Ἡ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τοῦ κ. Ἰωάννου Κορναράκη,
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΣΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ περιοδικὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»,
στὸ τεῦχ. ἀρ. 7 τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου 2006 καὶ στὶς σελ.
524-527, σὲ ἄρθρο τῆς Συντάξεως (ἄρθρο γραμμῆς), σχετικὸ μὲ τὴ
σημασία τῆς τελευταίας ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου κ. Χριστο-
δούλου στὴν ἔδρα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν στὴ
Γενεύη¹, παρουσιάζεται ἐκτενῶς

**«ἡ μεγάλη σημασία, πὸν εἶχε τελικὰ ἡ ἐπίσκεψη τοῦ
Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν κατα-
γραφή τῆς σύγχρονης διαχριστιανικῆς πραγματικότη-
τας».**

Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἐν λόγῳ ἁρθρου, ὁ συντάκτης του, μνημονεύει
τὴν ἐνθουσιώδη δῆλωση, τὴν ὁποία ἔκανε ὁ Μακαριώτατος, μόλις
ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα.

***«Ἐπιστρέφουμε ἔμπλεοι ἐσωτερικῆς ἱκανοποιήσεως, γι-
ατὶ μπορέσαμε νὰ μεταφέρουμε, ἐκ νέου καὶ μὲ τὸν
πλέον ἐπίσημο τρόπο, στοὺς ἀλλοδόξους ἀδελφούς μας,
τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας γενικῶς, ἀλλὰ
καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰδικῶς, ἓνα μήνυμα
γενησίου Χριστιανικοῦ ἠθους, ἀνόθευτης καὶ ζωντανῆς
ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ βαθιᾶς ἐλπίδος στὸ διαχρονικὸ ὄρα-
μα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν “ἐν παντὶ” ἐνότητα τῶν με-
λῶν της»!***

Τὸ μήνυμα αὐτὸ γιὰ τὴν «ἐν παντί» ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, καταγράφεται στὸ δεῦτερο σημεῖο-παράγραφο τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, στὶς σελ. 524-525, ὄχι, ὅμως, ὡς μελλοντικὴ ἐπιδίωξη καὶ στόχος, ἀλλὰ ὡς πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἤδη ὑπάρχει ὡς γεγονὸς ἐνοποιητικὸ πασῶν τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν θρησκειῶν!

Στὴ σελ. 524 καὶ ἐξῆς διαβάζουμε:

«Ἡ σύγχρονη παγκόσμια πραγματικότητα, ἡ ὁποία διακρίνεται ἀπὸ πνεῦμα ἀνασφαλείας καὶ φόβου καὶ ἀκαταστασίας σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἐπιβάλλει τὴ συνεργασία καὶ τὴ συμπόρευση τῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν Θρησκειῶν, χωρὶς “κόμπλεξ” καὶ προκαταλήψεις, χωρὶς στεγανὰ καὶ συντηρητικὲς ἀνασφάλειες, γιατί “οἱ Ἐκκλησίες καὶ οἱ Θρησκείες εἶναι οἱ μόνοι, ἴσως, παράγοντες, ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιδράσουν καταλυτικὰ στὸν ἀνθρώπινο ψυχισμὸ καὶ νὰ τὸν καταστήσουν προέκταση τῆς εἰκόνας τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ”».

* * *

ΣΥΜΦΩΝΑ μὲ τὴν τελευταία αὐτὴ ἀπόλυτη διατύπωση τῆς καταλυτικῆς ἐπιδράσεως τῶν «Ἐκκλησιῶν» (γρ. αἱρέσεων) καὶ τῶν «Θρησκειῶν» (συλλήβδην), στὴ μεταποίησι τοῦ ἀνθρώπινου ψυχισμοῦ σὲ προέκταση τῆς «εἰκόνας τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ», ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία (**δηλαδή ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ**), δηλώνει, ἀναγνωρίζει καὶ ἀποδέχεται ἐγγράφως καὶ ἐπισήμως ὅτι οἱ αἱρέσεις καὶ οἱ θρησκείες τοῦ κόσμου, ἀσκοῦν καταλυτικὴ **θεωτικὴ** ἐπίδραση στὸν παγκόσμιο ἀνθρώπινο ψυχισμό. Ὅλες οἱ αἱρέσεις καὶ ὅλες οἱ θρησκείες ἐνεργοῦν καὶ πραγματοποιοῦν τὸ **«καθ’ ὁμοίωσιν»** !!! Μετατρέπουν κάθε ἀνθρώπινη εἰκόνα σὲ **«εἰκόνα τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ»** !!!

Μὲ μία τέτοια, ὅμως, ἀπόλυτη διατύπωση τοῦ θεοποιητικοῦ ἔργου αἱρέσεων καὶ θρησκειῶν, ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία αὐτοκαταργεῖται ὡς ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ!!! Ἐξισώνεται μὲ τὶς αἱρέσεις τῶν ἀλλόδοξων ἀδελφῶν μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν διαθρησκειακὸ συγκρητισμὸ, διατηροῦσα γιὰ τὸν ἑαυτὸ της τὴ θέση ἐνὸς ἀπλοῦ μέλους-ἐκκλησίας στὸν παγκόσμιο οἰκουμενισμό!

Ἐξάλλου μὲ τὴν ἀναγνώριση καὶ ἀποδοχὴ τῆς «θεωτικῆς» ἐπιδρά-

σεως τῶν αἱρέσεων καὶ τῶν θρησκευτῶν, στὸν ἀνθρώπινο ψυχισμό, ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία δείχνει νὰ συμμαχεῖ καὶ νὰ συνεργάζεται μὲ τὶς δαιμονικὰς δυνάμεις, ποὺ παράγουν καὶ ἐνεργοποιοῦν τὶς αἱρέσεις, ἀλλὰ καὶ τὶς θρησκείες! Τόσον δηλαδὴ οἱ αἱρέσεις ὅσον καὶ οἱ θρησκείες εἶναι δαιμονογενὴ θρησκευτικὰ συστήματα, ἰσχυρὰ ὄπλα τοῦ διαβόλου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ²!

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐδῶ ἀκριβῶς, στὸ σημεῖο τοῦτο, ἔχει θέση ἡ ἀπορία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Κορινθίους, ἡ ὁποία αὐτὴ τῇ στιγμῇ ἀπευθύνεται καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατο·

– «...τὶς συμφώνησις Χριστῶ πρὸς Βελίαλ; Ἡ τίς μερὶς πιστῶ μετὰ ἀπίστου; Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδώλων;»³.

* * *

ΜΕ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ἐπομένως κείμενο τοῦ ὡς ἄνω ἐπίμαχου ἄρθρου·

α) Διαφεύδεται καταλυτικὰ ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, ὅταν δηλώνει «ἐμπλεως ἐσωτερικῆς ἱκανοποίησεως», ὅτι μπόρεσε νὰ μεταφέρει τὸ μήνυμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στοὺς ἀλλοδόξους ἀδελφούς μας.

Ποῦ βρίσκεται ἡ Ὁρθοδοξία τοῦ ἄρθρου γραμμῆς, τὸ ὁποῖο ἀναλύει τὴ σημασία τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου στὸ Π.Σ.Ε. στὴ Γενεύη καὶ ἄρα καὶ τοῦ μηνύματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας;

β) Μὲ ποῖο δικαίωμα καταργεῖ καὶ ἀπορρίπτει ὁ Μακαριώτατος τὴν ὀρθόδοξη θεολογία καὶ σωτηριολογία;

Ἄν ὅλες οἱ αἱρέσεις καὶ οἱ θρησκείες θεώνουν σίγουρα καὶ καταλυτικὰ τὸν παγκόσμιον ἀνθρώπινο ψυχισμό, τότε τί χρειάζεται ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ;

Νὰ σταματήσουμε νὰ Τὴν ὁμολογοῦμε;

* * *

ΤΕΛΟΣ, θὰ ἐρωτήσουμε τὸν Μακαριώτατο·

Ποῖόν ἐμπαίζει, ὅταν προτάσσει τὴν Ὁρθοδοξία προκάλυμμα τῶν οἰκουμενιστικῶν καὶ διαθρησκειακῶν τοποθετήσεων;

Ἄς ἀπαντήσῃ ὁ ἀναγνώστης τοῦ παρόντος κειμένου!

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ 1656/15.9.2007, σελ. 1 καὶ 5. Ὑπογραμ. κειμ. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Γιὰ τὴν ἐπίσκεψι αὐτή, βλ. ἐκτενὲς χρονικὸ στὸ περιοδ. «**Ἐπίσκεψις**», ἀριθ. 662/30.6.2006, σελ. 28-39: «*Ἐπίσημη ἐπίσκεψη τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν*» (275-1.6.2006).
2. Στὸ κείμενο τῶν **Ἀποστολικῶν Διαταγῶν** (Βιβλίον Ϛ' Περὶ Σχισμάτων, ΒΕΠΕΣ, Β' τόμ., σελ. 96, 35-97, 25), διαβάζουμε ὅτι τὶς αἱρέσεις «*ἐπέγειρε*» καὶ «*ἐνήργησε*» ὁ διάβολος, ἐπειδὴ «*ἐζήλωσε τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν*» καὶ ὅτι «*ἐκ τῆς κακίας τῶν αἰρεσιωτῶν ἐξῆλθε μόλυσμα ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν*». Ὡς πρὸς τὸν δαιμονικὸ χαρακτήρα τῶν θρησκειῶν ἀρκεῖ ἐδῶ ὁ ψαλμικὸς στίχος: «*Πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια*» (Ψαλμ. 4ε' 5).
3. Β' Κορινθ. Ϛ' 15.